

Folketinget altid hævder sin Ret til at modsætte sig en Bevilling, saaledes bør det ogsaa anerkende en tilsvarende Ret for Landstinget. Flertallet af Landstingets Finansudvalg mener, at Tinget bør fastholde den Affattelse af Finanslovsforslaget, som blev vedtagen her ved 3die Behandling. Det har derfor stillet Ændringsforslag om, at Lovforslaget føres tilbage til den nævnte Skikkelse. Dette Forslag skal jeg paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale.

Frijs: Naar mine Meningsfæller og jeg paa dette Tidspunkt indtage samme Stilling til Finanslovsforslaget, som vi gjorde ved 2den Behandling her i Salen, har det følgende Grunde: For det første betragte vi det i Aar som ikke belejligt at stille Ændringsforslag til Finansloven. Vi finde, at det foreliggende Finanslovsforslag, som er fremsat af et nylig tiltraadt Ministerium, og som har fundet Tilslutning fra Folketinget, ogsaa paa Punkter, som særlig vi hidtil have sat stor Pris paa at faa indført paa Finansloven, er af den Natur, at man med fuld Fortrøstning — om ikke med Glæde — kan stemme for det. Vi mene dernæst, at naar Landstinget skal stille Ændringsforslag til Finanslovsforslaget, bør disse være af stor og indgribende Betydning, at det kan staa klart for Befolkningen ude i Landet, at Landstinget kun udøver den Funktion, det nærmest har, nemlig at være det reviderende Ting, det er det Ting, der holder igen over for overdrevne Udgifter. Vi finde ikke, at de Ændringsforslag, som Flertallet her i Tinget har stillet, ere af den Betydning eller af den Karakter, som jeg lige nævnte. Jeg mindes fra mange Aar tilbage, da jeg nylig var kommen her ind i Landstinget, at der da var 3 Punkter paa Finanslovsforslaget, som vi stredes om, og som vakte megen Ufred mellem Landstinget og Folketinget. Det var en ny Skibstype, et Dyr-tidstillæg og først og fremmest, hvorledes Universitetet skulde opspise sin Formue enten paa den ene eller paa den anden Maade. Jeg var den Gang ganske ung Landstingsmand og var opfyldt af Beundring for den Skarpsindighed, Landstinget udfoldede. Hvorledes Sagen endte, er jo kendt af alle. Da jeg kom tilbage efter Sessionens Udløb, ventede der mig en stor Skuffelse: den Skarpsindighed, jeg havde beundret herinde, fandt slet ingen Anklang ude i Landet, der var ingen, der brød sig om den, ja Folk var endog saa kætterske, at selv Tilhængerne af Majori-

teten her i Tinget simpelthen sagde: Ja, naar Universitetets Formue skal opspises, er det dog ganske ligegyldigt, om den opspises fra den ene eller fra den anden Ende. Ved den Lejlighed lærte jeg, at Landstinget, hvis det vil øve Indflydelse paa Finansloven, maa gøre det gennem Forslag, som ere let forstaaelige for Folk ude i Landet. Jeg tror imidlertid ikke, at de Ændringer, der her ere bragte frem, ere af den nævnte Karakter. Jeg agter derfor ikke at stemme for dem og opfordrer mine Meningsfæller til heller ikke at gøre det.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke i dette Øjeblik lade mig friste til at komme ind paa en Diskussion med den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen) om Finanslovens Indhold, og jeg skal derfor uden i mindste Maade at omtale de Ændringsforslag, som dette høje Ting har stillet, tillade mig at anbefale det Forslag, som er tilbagesendt fra Folketinget, til uforandret Vedtagelse og følgelig Flertallets Ændringsforslag til Forkastelse.

Finansministeren (C. Hage): Den ærede Ordfører fandt Anledning til at bemærke, at jeg ikke i Folketinget havde støttet den Opfattelse, som blev gjort gældende fra hans Side og som gik ud paa, at Landstinget er i sin forfatningsmæssige Ret, naar det foreslaar de Ændringer, som her ere foreslaaede i Finanslovsforslaget. Det er meget rigtigt. Jeg har ikke fundet Anledning til enten at støtte eller ikke støtte den nævnte Betragtning, eftersom det er et Spørgsmaal, der aldeles ikke har ligget for. Det, det drejer sig om her, er en Meningsforskel om nogle Realitets-spørgsmaal. Folketinget har foretrukket sin Affattelse af Finansloven og ønsker at føre en Forhandling med Landstinget derom for om muligt at overbevise det om Rigtigheden af det Standpunkt, det selv indtager. Det er alt, hvad der ligger for for Tiden.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det skal være mig kært at se de Forsøg, der ville blive gjort paa at overbevise os om, at Folketingets Opfattelse af disse Realitetspunkter er rigtigere end vor.

Det ærede Medlem, der talte lige efter mig (Frijs), bemærkede, at hvis der skulde være Spørgsmaal om at gøre Forandring i et Finanslovsforslag, der var vedtaget af Folketinget, maatte det være i Anledning af Punkter af stor og indgribende Betydning,